

Î N C H E I E R E

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina, prin intermediul reprezentantului, avocatul Frecauțan Marina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina, prin intermediul reprezentantului, avocatul Frecauțan Marina împotriva Consiliului local Țîntăreni și Primăriei satului Țîntăreni cu privire la schimbarea destinației și privatizarea bunului fără acordul coproprietarului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de către Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina și a fost menținută hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 24 iulie 2017

c o n s t a ț ă :

La 24 mai 2016 Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina, prin intermediul reprezentantului, avocatul Frecauțan Marina au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Țîntăreni și Primăriei satului Țîntăreni cu privire la schimbarea destinației și privatizarea bunului fără acordul coproprietarului.

În motivarea acțiunii au indicat că prin procesul-verbal nr. 13 al ședinței cîrmuirii IIPCVCJ din satul Țîntăreni din 12 octombrie 1999 Mariei Perelîghina i-a fost repartizată încăperea gospodăriei (fosta bucătărie de lapte) pentru locuință, cu condiția deschiderii intrării separate, intrarea centrală fiind păstrată pentru a deschide punct veterinar.

Reclamanții au susținut că din acel moment Perelîghina Maria împreună cu familia sa, formată din trei copii, s-a instalat în încăperea enunțată, suportând toate cheltuielile de amenajare a acesteia pentru un trai decent.

Astfel, susțin că timp de mai mult de 15 ani, Perelîghina Maria s-a comportat ca un proprietar de bună-credință față de bun, a încheiat contracte de prestări

servicii comunale, deținând împreună cu copiii săi viza de reședință în bunul litigios.

Au afirmat că în legătură cu faptul că nu au o altă locuință, Perelîghina Maria s-a adresat administrației publice locale pentru transmiterea în proprietate a bunului deținut în folosință.

Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina au indică că, s-au adresat și Direcției de privatizare, care a informat-o că bunul urmează a fi divizat și urmează să obțină acordul coproprietarului.

Au menționat că conform deciziei Primăriei satului Țîntăreni nr. 02/03 din 3 mai 2010, s-a decis divizarea clădirii oficiului veterinar și a terenului aferent în trei bunuri imobile, însă până în prezent, nu i-a fost adusă la cunoștință dacă a fost sau nu executată această decizie.

Reclamanții au declarat că în luna noiembrie 2015, Perelîghina Maria s-a adresat Consiliului local Țîntăreni privind schimbarea destinației bunului, pe care-l deține, din nelocativ în locativ, însă la 11 decembrie 2015 i-a fost respinsă cererea.

Așadar, la 28 și 29 martie 2016 s-au adresat cu cerere prealabilă Primăriei satului Țîntăreni și Consiliul local Țîntăreni privind eliberarea acordului pentru privatizarea bunului imobil, pe care-l deține în folosință, însă prin răspunsul Primăriei satului Țîntăreni nr. 87 din 5 mai 2016 au fost informați că examinarea cererii înaintate a fost amânată pentru finele lunii mai când se va organiza ședința Consiliului local.

Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina solicită privatizarea bunului imobil cu nr. cadastral XXXX din XXXX fără acordul Primăriei satului Țîntăreni și a Consiliului local Țîntăreni și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina au depus cerere de majorare a pretențiilor, solicitând obligarea Consiliului local Țîntăreni de a schimba destinația bunului imobil cu nr. cadastral XXXX situat în XXXX din cea nelocativă în locativă; anularea deciziei Consiliului local Țîntăreni nr. 02/14 din 15 iunie 2015, prin care li s-a refuzat privatizarea bunului imobil cu nr. cadastral XXXX din satul Țîntăreni, raionul Anenii Noi; obligarea Consiliului local Țîntăreni de a elibera acordul pentru privatizarea bunului imobil cu nr. cadastral XXXX din satul Țîntăreni, raionul Anenii Noi după Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina și încasarea de la Primăria satului Țîntăreni și al Consiliului local Țîntăreni a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Anenii Noi din 24 iulie 2017 acțiunea înaintată de Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 22 august 2017 și 31 octombrie 2017, Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 23 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 24 iulie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 1 din Legea privatizării fondului de locuințe, art. 3 lit. a) și g) din Regulamentul cu privire la

privatizarea încăperilor nelocuibile date în locațiune, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 468 din 25 martie 2008.

Cu referire la normele menționate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că soluția primei instanțe este întemeiată, deoarece a fost determinat corect raportul juridic litigios dedus judecării.

A reținut Curtea de Apel Chișinău că, ultima decizie a proprietarului legitim al bunului – administrația publică locală Țîntăreni, prin care Mariei Perelîghina i-a fost acordat dreptul de a locui în acest bun imobil pe o perioadă de 5 ani, este decizia din 15 august 2003.

La caz, instanța de apel a notat că termenul dat a expirat la 15 august 2008, nefiind prelungit de părți, iar după data menționată, timp de aproximativ 9 ani, Perelîghina Maria se folosește de bunul imobil cu rea-credință, fără a dispune de un drept acordat în acest sens.

În acest context, s-a evidențiat că actele cauzei denotă faptul că încăperea cu nr. cadastral XXXX– bucătăria de lapte, este de menire publică și nu este un spațiu locativ.

Mai mult, actele cauzei denotă faptul că încăperea enunțată a fost transmisă Mariei Perelîghina în locațiune fără drept de privatizare, iar ocuparea actuală a acestui imobil de către ultima nu este legiferată.

Finalmente, instanța de apel consideră că prima instanță corect a concluzionat că în speță, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru obligarea intimaților de a schimba destinația și de a permite privatizarea bunului fără acordul coproprietarului și, prin urmare, temeinic și legal a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată, iar apelanții nu au invocat în acest sens nici un argument, ce ar răsturna concluzia primei instanțe.

La 20 aprilie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina, prin intermediul reprezentantului, avocatul Frecaușan Marina, au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri, de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, concomitent a indicat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, temei prevăzut la art. 432 alin. (2) lit. a) CPC, și anume, art. 17 alin. (1), 14 și 16 ale Legii contenciosului administrativ, art. 1 alin. (1) și (2) al Legii privind privatizarea fondului locativ.

Au afirmat că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus asupra capătului de cerere ce vizează schimbarea destinației a bunului din nelocativ în cel locativ.

În sprijinul poziției exprimate au fost prezentate probe care demonstrează că dâșșii locuiesc în bunul imobil mai mult de 7 ani, fiind anexate facturi în acest sens.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se atestă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 23 ianuarie 2018 la 8 februarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de ieșire nr. 1612. (f.d. 164)

Astfel, având în vedere că la materialele cauzei lipsesc probe privind recepționarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, recursul declarat la 20 aprilie 2018 (dată indicată pe plic), se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina, prin intermediul reprezentantului, avocatul Frecauțan Marina în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina, prin intermediul reprezentantului, avocatul Frecauțan Marina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina, prin intermediul reprezentantului, avocatul Frecaușan Marina.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Perelîghina Maria, Butucel Anna și Perelîghina Nina, prin intermediul reprezentantului, avocatul Frecaușan Marina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan